

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 81 Четвъртък, 6 юли 1972 г.

(3201)

Год. XXIX

Цена 2 стотинки

Пусковите обекти — в срок!

Пред завършването на птицекомбината

Броеви са дните до завършването на Птицекомбината край Павликени. Строители те и монтажниците вече на пускат работните си площадки, отстъпвайки място на пътните майстори и бъдещите стопани на новите халета. Все по-малко хора се виждат в сини дочени дрехи, защото те предсрочно и качествено не предават последните под обекти.

Всъщност те сега завършват втория етап на най-големия птицекомбинат в окръга. Първият беше готов преди по-малко от година. През този период много „горещи“ оперативни се състояха на обекта, имаше спорове на „висок

глас“, преустройваха се пусковите графици, но задачата беше една — вместо до края на годината, петте нови халета да бъдат завършени сега. Това беше предвидено в на срещните планове както на строителите и монтажниците, така и на колектива на птицекомбината, въпреки многото трудности. Групираните технически ръководители на монтажната част Димитър Блъсков, техническият ръководител на строителите Пенчо Русанов, инвеститори и подизпълнители живееха месеци наред със същите срокове, „пригласяха“ организацията на строително-монтажните работи към постоянно променящите се усло-

вия на площадките. Намериха своето място сред общото напрежение и специалисти те от МЗ „Първи май“ в Полски Тръмбеш, които ома заха ценно и навременно съдействие главно по оборудване.

Бързаха строителите, но не по-малко бързаха и инвеститорите, защото през последните месеци на годината отук следва да бъде осигурена продукция за около 350 000 лева. Затова някои от халетата на заха незабавно в пробна експлоатация преди да бъдат окончателно „оформени“ при мателните протоколи.

Колкото и невероятно да звучи, но само две бригади — бригадите на Веселин Кънев и Генчо Калюжи изнесоха на плещите си основните видове монтажни работи. Те често, без да се съобразяват с границите на нормалното работно време, монтираха около 20 000 клетки за носачки, полагаха десетки хиляди метри кабели, стотици ленти за събиране на яйца, корита, поилки и други специфични съоръжения... Често, наред с хората в сини дочени дрехи, заставаха жени и мъже в бели престилки, които по-късно заемаха новите си работни места.

Пред Деня на строителя вли за в пробна, а по-късно и в редовна експлоатация нов пусков обект — Птицекомбината край Павликени.

Михаил МАНОЛОВ

ПЛЕНУМ НА ОКРЪЖНАТА КОНТРОЛНО-РЕВИЗИОННА КОМИСИЯ НА БКП

Във вторник се състоя пленум на Окръжната контролно-ревизионна комисия на БКП за обсъждане и оценка на резултатите от проверката на наложението партийни наказания през миналата година и приложението на чл. 11 от партийния устав в окръжната партийна организация. Докладът на пленума беше прочетен от председателя на Окръжната контролно-ревизионна комисия Стоян Буюклиев.

В работата на пленума участваха първият заместник-председател на Централната контролно-ревизионна комисия на БКП Стамо Керезов и членът на Централната контролно-ревизионна комисия на БКП и секретар на Окръжния комитет на партията Николай Василев. Те говориха за ролята и значението на партийното наказание в укрепването на партийната дисциплина, за възпитателното въздействие на партийните партийни организации и да доха насоки за бъдещата работа на комисията.

вицата е, съвсем кратко. Какво предполага това? Първо, уплътняването на работното време на поливачите и въвеждане на даусмон на работа.

Второ, пълно натоварване на дъждовалната техника. Сега например над 100 дъждовални машини и инсталации бездействуват. Вярно е, че много от тракторите (яха заети с жътвата, но вече и тази пречка отпадна, защото жътвата е на приключване. Една много важна предпоставка за доброто използване на дъждовалите е спусковата работа. Така се спестява много обслужващ персонал, ускорява се работата, поддържа се машините е по-добро. Обратно на някои становища, най-масово дъждоване трябва да се прилага там, където разполагат с по-малки водни количества, тъй като именно тогава не можем да си позволим щедро да пускате водата по гравитачен път, а трябва да се пести всяка капка.

Трето, активно включване на нощните води. Това значи, че в царевичните масиви с по-дълги бразди водата може да тече и през нощта, но с намалени струи. Това спестява сутринното възстановяване на организацията и осигурява равномерно напояване във всички участъци. Изобщо, нощните води са един сигурен резерв, който в ръцете на добри стопани може да се превърне в големи количества фураж за животните.

Николай ЦОНЧЕВ

Английската лира продължава плаващия си курс.

До 20 юли

Да приключи второто напояване на царевичата

Как трябва да се използва дъждовалната техника ● Нощните води — огромен резерв

Първото напояване на прорезаните в основни линии завършва. Но нуждата от вода остава, а оттам и необходимостта второто напояване да се разгърне бързо на широк фронт.

Вземето за подаване на вода е от първостепенно значение.

СВЕДЕНИЕ

за хода на някои селското стопански работи към 4 юли (в проценти)

ТКЗС, ЛЗС	Жътва на пшеница	Посева на царевица	Посева на люцерна	Посева на втора пш.
АПК				
1 Самоводене	81	100	88	
2 Ресен	70	102	87	
3 Поликраище	100	85	58	
4 Лясковец	70	75	200	
5 Д. Ореховица	88	86	29	
6 Драганово	54	86	81	
7 „ИВАЙЛО“	82	98	58	
1 Павликени	82	92	136	
2 Бърложка	70	102	38	
3 Сухиндол	66	100	17	
4 Б. черква	77	90	41	
5 Михалици	80	100	29	
6 Дъскот	100	85	—	
7 Г. Линица	100	87	41	
8 Каравица	83	180	150	
9 „РОСИЦА“	83	97	52	
1 Г. Студена	65	93	81	
2 Свищов	56	100	33	
3 Сувата	88	76	60	
4 Асково	83	89	40	
5 Драганово	89	100	100	
6 Орех	70	100	53	
7 Козлово	100	—	49	
8 Овча могила	100	100	50	
9 Морав	86	100	150	
10 „ДУНАВ“	83	91	59	
1 П. Тръмбеш	70	24	85	
2 П. Сеновец	70	73	1	
3 Обединение	80	85	19	
4 Д. Линица	76	91	100	
5 Спикново	80	45	30	
6 Мизарево	71	—	55	
7 „ЯНТРА“	72	57	31	
1 Стражица	90	100	75	
2 Камен	67	100	65	
3 Сушица	48	100	—	
4 Асеново	20	100	130	
5 Джуклия	72	100	30	
6 ДЗС Кесарев	49	100	—	
7 „ПЪТ КЪМ КОМУНИЗМА“	61	100	54	
8 „ТРИФОН САРАЛИЕВ“	73	91	54	
9 „ЧУМЕРНА“	48	—	—	
ОБЩО ЗА ОКРЪГА	77.7	87.7	51.3	

Пет стопанства вече напълно приключиха жътвата на пшеницата: КОЗЛОВЕЦ, ПОЛИКРАИЩЕ, ГОРНА ЛИПНИЦА, ДЪСКОТ и ОВЧА МОГИЛА. Това е резултат на много добрата организация на работата и умелото маневриране с машините.

Но безпокойството изостава на някои стопанства. От АПК „Ивайло“ — Драганово и Лясковец, от „Росица“ — Сухиндол и Бяла черква, от „Дунав“ — Свищов и Горна Студена, от „Янтра“ — Полски Сеновец и Полски Тръмбеш, от „Път към комунизма“ — Асеново, Сушица и Кесарево.

Всичко това налага активна помощ от страна на ръководствата на АПК и бързо прехвърляне на освободените комбайни, за да може до 8-10 юли да привърши жътвата в целия окръг.

ЛЕКО, УДОБНО И ВИСОКОПРОИЗВОДИТЕЛНО

В ТКЗС — Ресен успешно прилагат палетизация при доматите за износ ● Може ли да се каже „стига!“ на традиционния градинар-лък ● Един способ, който трябва да намери благоприятен прием навсякъде

Ако тази снимка покажеме преди година, тя би направила изключително впечатление. Защото при братното на домати, особено за износ, не можехме да си представим никаква техника. Откакто помним, картината остава все неизменна: ръчно бране и изнасяне на плодчето в били в кошници, било в шайги и дори в... престилки, един бавен и изморяващ труд. След това идваше нареждането на всяко доматче по отделно в шайгите, докато се стигне до етикетата „Произведено в България“.

Сега сме очевидци как един по един процесите в този най-трудоемък отрасъл на растениевъдството се механизират. Вече не са проблем оброчките, засаждането, растителната защита. А ето и този беритбен сезон дойде времето на така наречената палетизация. На снимката по казваме момент, когато само разтоварването се ремаркете се движат по предварително оставените пътища на дома тения блок. Ниската платформа позволява с много по-малко усилие, отколкото например на камин или каруца, двама работници да поставят върху седмте плоски палети на ремаркет. Всяка палета побира 20 касети по 15 килограма, така че за по-малко от половин час са натоварени над 2000 кг домати.

Но голямото удобство идва по-нататък. След като е натоварено, ремаркет, теглено от трактор, отива в мания пулационния пункт, дори може да се изтегли чак под носа. Само едно натискане на бутон на пневматичното устройство от тракториста и ремаркет плавно се наклонява, а палетите чрез плъзгане лягат спокойно върху земята.

Без натиск, без удар и повреджана тези 2000 килограма домати: за една минута са пред работниците, които трябва да ги подготвят за износ. Излишно е да се коментира колко време е спестено, колко тежък труд е избегнат при разтоварването. Ще споменем единствено

Съобщение

Тази събота и неделя на хижа „Чумерна“ ще се проведе на роден събор за честване 30 години от създаването на Отечествения фронт и празника на Еленския балкан. Съборът се организира от Окръжния комитет на Отечествения фронт и Окръжния съвет на Българския туристически съюз съвместно с градския комитет на Отечествения фронт и туристическото дружество „Чумерна“ в Елена.

Гържественото откриване на събора ще стане в 20 часа на 8 юли (събота), след което край лагерния огън ще се проведе среща с основатели и дейители на Отечествения фронт. В програмата на следващия ден са включени туристически митинг, литературна програма и народно веселие.

Хижа „Чумерна“ очаква своите многобройни гости.

но, че въвеждането на палетизацията само при брането увеличава производителността на труда два-три пъти. Но какво става по-нататък? Под навеса на манипулационния пункт е монтирана сортировъчна машина „Грефа“. Лентите й, перфорирани в различни размери, се движат така, че шестте работници които я обслужват, могат лесно и бързо да отделят негодните плодове, а сортрането си остава монопол на машината. След това — етикетките на шайгите, на весните и всяко е готово за транспорт.

Така сега се работи в ТКЗС — Ресен. Миналогодиш

ният опит на палетизация при прибиране на доматите за преработка сега се разширява върху доматите за износ. И вместо по 8 тона дневно, както е по график, изпращат зад граница по 10-11 тона.

Палетизацията тази година ще се приложи в целия окръг, като се използват бокспалети, плоски палети, вилкоповдигачи. Несъмнен е стремежът на всички аграрно-промишлени комплекси да въведат този високопроизводителен способ в практиката на стопанствата.

Петранка ДИМИТРОВА
Снимка: Минко МИТЕВ

ТЕМПОВЕТЕ НЕ БИВА ДА СПАДАТ

През полугодieto е произведена повече продукция и с по-високо качество ● Плановите следва да се изпълняват комплексно

Равносметката от шестмесечния упорит труд на промишлените колективи във Велико-търновския окръг е добра. Данните по казват, че насрещният план за общата промишлена продукция е преизпълнен с 8,7 млн. лева или с 3,2 на сто, а държавният план — с 12,8 млн. лева или с 4,7 на сто. Тези цифри не са просто статистически данни, които отмерват извести постижения. Те са израз на високия подем, наетият в резултат на борбата за издирване на вътрешни резерви, за произвеждане на допълнителна продукция.

През изтеклите месеци на годината предприятите приназгляваха насрещните си планове с 2-3 пункта по-високо от предвидения средногодишен темп на нарастване спрямо 1971 г. През полугодieto е произведена обща промишлена продукция за 286 161 хил. лв., като за един работен ден е произведена 1870 хил. лева, т. е. продукция, равняваща се за 1,8 работни дни през 1966 година — първата година на миналата петилетка. Спрямо полугодieto на м. г. сега е произведена повече продукция за 23 604 хил. лв. или с 9,0 на сто.

Високи успехи постигнаха предприятите от Свищов, които изпълниха шестмесечния си насрещен план 105,8 на сто, от Полски Тръмбеш — 104,6 на сто, от Лясковец — 104,6 на сто, които същевременно постигнаха и по-висок растеж спрямо м. г. от предвидения по план.

Високото преизпълнение на плана не се изразява само в стойността му изразжение, но и в количество

то и качеството на произвежданата продукция. На народното стопанство бяха осигурени в повече от предвидените по шестмесечния план електротелфери, електромотори и други. Произведените изделия имат по-високо качество, а близкото полугодieto от продукцията на завода за електротелфери ни двигатели във Велико-търново е над световното равнище и е гордост за нашите машиностроители.

Хубавото не може да се отрече, както не бива да се отминават и слабостите. От всички предприятия в окръга колективните на 12 за вода не успяха да изпълнят шестмесечните си задачи, като с неизпълнението си те понижиха общите успехи на окръга. Има и такива промишлени предприятия като Радиозавода във Велико-търново, ОКЗ „Бъдеще“ — Бутово и др., които изпълниха обемния си план, но не произведоха планирания асортимент изделия. Необходимо е да се разбере от всеки ръководител и работник, че плановите трябва да се изпълняват комплексно, т. е. зачите не бива да се делят на основни и второстепенни.

Насрещните планове имат комплексен характер. Тяхното изпълнение не е само икономически въпрос, то притърбува и ярко изразен политически характер, превръща се в школа за комунистическо възпитание.

Темповете на производството не бива да спадат. Хубавото начало трябва да се запази до края на годината.

Атанас ПЕТКОВ,
началник на Окръжно статистическо управление — Велико-търново

Големият въпрос — водата

Най-кратката жътва на ТКЗС — Дъскот
● Вторите култури не са забравени ● Ще се намеси ли Напоителна система — Павликени

Между тези, които ожънаха първи миналата година, бе ТКЗС — Дъскот. На 15 юли нашият вестник съобщи, че дъскотчани са приключили с жътвата. И сега те не изневериха на името си на добри жътвари. Десет дни по-рано от миналата година, на 3 юли падна последният клас. А ако

не беше дъждът, до обяд на следния ден щяха да бъдат подбрани и останалите 300 декара пшеница. Но и така успехът е безспорен. Комбайните на стопанството ожънаха всичките 10 090 дека само за 12 дни. Изключително кратък срок, който е твърде показателен за създадената организация. Много помощна и редовното водене на сярвеното, създадените добри условия за работа на комбайните. И те отговориха достойно на грижите. Хората от двете агрегатни групи, в Паскалевец и Дъскот, положили много усилия, за което говори постигнатото натоварване на комбайните — 1400 дека в Дъскот и 1940 дека в Паскалевец. И затова е толкова трудно да се определи кой е най-добрият между Павел Василев, Христо Стефанов, Рашко Асенов, Димитър Христов и другите им.

Едновременно с жътвата в Дъскот бе решен и друг важен въпрос — този за вторите култури. Предвидените площи с царевича за зърно и фураж и със зелен боб бяха засети навреме, което несъмнено ще даде отражение върху крайните резултати.

При този развой на нещата всичко щеше да бъде хубаво, ако не беше поливането. Не че в Дъскот липсва желанието да се полива. Напротив. Двусменната работа, тези 60-70 човека, които всеки ден са край каналите, говорят точно обратното. В Дъскот тревожи въпросът за водата. Тези 500 куб. метра вода, които по план и по график трябва да стигнат по канал Р-9 и от които идват само 150 или 200 куб. метра. Заради обсто ятелството, че стопанството се намира в края на въпросния канал, се поставя под съмнение поливането, а оттам и ползуването на планираните резултати от царевичата. Дори за царевичата за програмира ни добив, която в момента е в отлично състояние, не достига вода, а без поне още две поливки са немислими предвидените добиви.

По указанията на Държавна напоителна система — Павликени всичко е наред — водата трябва да се разпределя нормално между ТКЗС — Павликени и ТКЗС — Дъскот, но максимална — първият печели влиза в действие и резултатите са известни. Така се разстройва и създадената организация, изникват трудности със заплащането на поливачите, които не по собствена вина са принудени да бездействуват. Очевидно този въпрос не може да се реши без намесата на Напоителна система. И колкото по-скоро стане това, толкова по-добре. Защото в случая не е най-страшното, че в Дъскот поливат гравитачно, а че се слага савак на желанието им да поливат. На споровете по отношение на водоползуването трябва да се сложи край. И тук решаващата дума е на Напоителна система...

Има място и за още един въпрос, за „мъртвите площи на полици“. Има ги почти навсякъде, има ги и в Дъскот. Всяка година стопанството плаща такса за 9500 дека, от които и при най-добро желание, поради състоянието на напоителната мрежа, може да поливат 6000. Този въпрос също не бива да се подценява, защото с „полива площ“ от подобен род губят почти всички стопанства в окръга.

Николай ТОМОВ

Хроника

ГОСТ на Велико-търново бе видният съветски журналист Владимир Ларин, директор на АПН — Москва, който пребивава в нашата страна като гост на София-прес.

НАЦИОНАЛНО СЪВЕЩАНИЕ по въпросите на организацията на работническите превози започна вчера в Свищов и ще продължи и днес.

КОНЦЕРТ на световно известната естрадна певица Едиха Пиеха се състоя във вторник във Велико-търново. Това е първият концерт в България за този сезон и трето нейно гостуване в града.

ЕДНОМЕСЕЧЕН КУРС по забавни танци и художествено слово, в който участвуват курсисти от цялата страна, е открит в окръжния учебен център „Боруси“.

Всеки сезон има своя красота — и есента със златните плодове, с училищния звън, и зимата с празниците, с излетите до любимите места, и пролетта със срещата на прелетните птици, с разходките за претя, но лятото е най-очакваното.

Нашето пионерско лято започва с последния училищен звън и минава през тимуровските команди, през бригадите в помощ на родните кооперативи и... през ония никога незабравими лагерни дни сред хайдушките дебери или на лазурния бряг на Черно море.

Сега пионерските лагери екнаха от песни и игри. Над тях се веят знамената със скъпия трицвет. Ходим за плодове и билки, къпем се в прохладни води, изнасяме интересни вечерни програми. Отрядите водят „непримирима война“ за най-добра дисциплина и вътрешен ред, за най-успешно представяне във военнизираните игри, за най-хубави песни и речитали...

„ПОТОМЪК“ се обръща към всички пионери през тези дни за отразяване на многоликия живот на отрядите и дружините.

„ПОТОМЪК“ очаква писма от кооперативните поля, от местните и окръжни лагери, в които да се разказва за ежедневието, за труда и дружбата, за посещенията на исторически места и срещите с ветерани на Партията.

„ПОТОМЪК“ е готов да дава място и на снимки из живота и труда на пионери, които ще помества под надслов „Пионерско лято — 72“.

„ПОТОМЪК“

Брой 39

Страница за пионерите

година VI

НА ЛАГЕР В СЕЛО ВЪГЛЕВЦИ

Шом се спуснеш надолу от шосето, шом преминеш мост над камеливата река, — насреща се белне сградата

на училището. Ако пристигнеш тук, както пристигнах аз между 2 и 4 часа следобед, стъпвай тихо по коридорите, защото през лятото това не е обикновено училище. Сега тук е пионерски лагер, в който почиват на три смети стотици пионери от Велико търновски окръг. Точно между 2 и 4 часа в чисто боядисаните спални малките момчета и момичета почиват. Ше им трябвават сили за следобедните игри, за вечерите, изпълнени с разнообразни и съдържателни мероприятия. Летуващите през тази смяна деца от Велико Търново, Павликени, Патреш, Балван, Пчелище и Сушица ще запомнят Вечерта на партията, Вечерта на талантите...

Прозвучава тръба. Веселит рояк забръмчава в спалните помещения. Следобедната почивка е свършила. Началникът на лагера Дзипалски с радост споделя, че пионери, летуващи във Въглевци, въпреки възрастта си (большинството от началния курс) са придобили много хубави навики, старателни са и самостоятелни. В спалните помещения леглата са обгнати „по конец“, шкафчетата са подредени. Нищо излизнило. А в прозорците — зеленината на Балкана. Той започва зад гърба на училищната сграда като покана за път. И повежда редицата от пионери към планинското село Гашевци, към местността Хармана, към многото места, където прекрасната българска природа извиква възторг и преклонение.

Окръжният пионерски дом във Велико Търново е имал хубавата амбиция да превърне пионерския лагер във Въглевци в лагер, където децата ще се докоснат до света на битовото изкуство. Оси гурени са специалисти-инструктори, подръчни материали. До всяко легло, на перава на прозорците аз виждам по една кукла в пестра народна носия. И никога не си прилича с другата. Детската фантазия, неподправеното чувство за хармония на цвятотеве са родили чудесните битови украшения.

Днес е ден на игрите. Според мен такъв е всеки ден тук — на дружинната ръководителка Георгиева ме уверява, че днес наистина игрите са необикновени: надбягвания с чували, състезания за бързо обличане на пионерската униформа, учуване на цел с привързани очи. Атанас Димов, малко момче с рошава главина, пак е грабнал под мишница шахматната кутия. Той е нашият шампион, хвалят го децата. Валя пък обича на родните песни. Чуе ги от радиото веднъж, два пъти и ги запее. Ето снощи на Вечерта на талантите е спечелила аплодисментите на своите другари.

Тръбата отново тръбни. Лагерниците се втурват на площадката пред училищната сграда, където началникът на лагера и дружинната ръководителка говорят пред смълчаните редици. Отдалечен не чувам за какво. Сигурно за ония обикновени неща в пионерските лагери, от които ние сме си отишли, но които остават да живеят за следващите поколения деца.

Таньо КЛИСУРОВ
Сн.: Николай КАЧАКОВ

Там, дето аз съм пораснал

ЗЛАТАРИЦА

Четири хълма като четири верни стражи са заслонили с плещите си родното ми село. Зиме наметнати с бели снежни ризи, дете пременени с кадифена зелена плащеница, те пазят от ветрове котловината, през която реката тече ту пълноводна, ту тънка като конец.

Реката, ето кое е довело хората тук. Легендата и истината, те винаги вървят ръка за ръка, разказват, че бунтовниците от Чипровското въстание забягнали в Котел. По-късно те, или техните потомци, започнали да слизат по бреговете на нашата река, която заедно с прохладните струи носела и златоносен дясък. В началото балканските илвали, промивали пясъка и се завързали в родните гъсеница. Но ето, че на някого му харесало това място — закътано и красиво — и се появили първите заселници. Родило се и името на селото — Златарица.

Сега селото се е пръснало по двата бряга на реката. Не спокойната кръв на нашите прадеди — чипровските бунтари — се е предавала от поколение на поколение. Още преди Освобождението Златарица става център на култура и просвета, открива се класно училище. Тук работи та къв виден просветител като Радко Радославов, също златарчанин, един от основателите на читалището в Горна Оряховица, участник в Дряновското въстание. През 1923 г. селото става център на въстанието, което взема масов характер, а златарчанин дават скъпа жертва — загива ръководителят на Септемврийско въстание в Златарица Стефан Попстоянов, зверски убит от фашистите.

В дните на най-жесток терор младежите и девойките от моето село са в челините редици, водени от своите по-възрастни другари. Закърмени с подвизите на своите деди, те повеждат неравна борба с фашизма. И отново жадуваната свобода трябва да се заплати с кръвта на смелите.

Зърната от броеницата на живота се нжат едно след друго, отмерват времето, а

то оставя своя отпечатък върху всичко. И пак четири хълма си стоят, и пак Кандилец съблича и облича одеждите си, но в подножието му вече белеят големите хахлати на фабрика „23 септември“, приютили в себе си повече от 270 работници. А на отсрещна страна, където Чукара зеленее, в ниското, сред красива розова градина, е Средното професионално-техническо училище, където се възпитават 300 ученика — бъдещи работници в селското стопанство. Там, на Могилата, където се открояваха малките нивички, сега се простира огромна площ с десертни и винени лозя, които носят богат доход на работниците от държавното земеделско стопанство. Тъмозелената боя на боровите на Райчевото не

изчезва ни зиме, ни лете. От тук се разкрива прекрасна наорама на обновеното родно село. Новите сгради — рестоант, сладкарница, битова сграда на ДЗС, поща, глалниките с пестър цвятен букет от рози, хубавите навирании улици, а в далечината необятните, добре обработени блокове на стопанството будят възхищение у всекиго.

Но най-хубавото в селото това са хората, които работят в държавното земеделско стопанство и творят слава. Това са доверливи майстори, а днес опитни майстори-леяри във фабриката хората, за които трудът е смисъл на живота, които участвуват активно в строителството на новия живот.

Мария МИНКОВА

Адреси от Полтавска област

УССР, г. Полтава — 16, ул. Загородня, дом 9, кв. 14, Репало Борис Пигорьевич; УССР, г. Полтава, ул. Ленина, дом 16, кв. 15, Сащенко Артур Александрович; УССР, г. Полтава, ул. Калинина 1/9, кв. 34, Яременко Ольга; УССР, г. Полтава, ул. Фрунзе, дом 104,

кв. 38, Гаенко Вадим Анагольевич; УССР, г. Полтава, ул. Циолковского, дом 41, кв. 7, Муха Валентина; УССР, г. Полтава, переулок Верхний 17, Кириченко Тания; УССР, Полтавская область, г. Карловка, ул. Ленина 36-а, кв. 11, Пилипенко Галия.

За конкурса

Звезда, която не залязва

Една звезда в историята свети и днес разпръсква нова светлина. Звезда, огряла нашата планета сред грохота на бурни времена.

Една звезда ни води към победи. В сърцата ни гори една звезда. За нея много песни са изпети, за нея пее цялата страна.

Една звезда в историята свети със делото на вожда Димитров.

Калил се в бурите на неволите, Димитров бе на своя боен

Една звезда живота ни
Една звезда със име Ди
Една звезда, която не зала,
Една звезда ни свети със слов.

Ионка ИОРДАНОВА
ученичка от VIII клас, с. Дебелец

Л я т о

Отново дойде топло лято, полето се покори със злато. Комбайн запя в жита класили под облаците лекокрили.

Тъй дълго чаканото лято народа ни дари богато. Лъчи от грейналото слънце прибира той със всяко зрънце.

Наесен радостни, доволни ще бъдат всички. Да се помни — за дружен труд това се пада — хамбари пълни за награда.

Анета ТУМБЕВА
ученичка в основно училище „Вела Пискова“ — Велико Търново

Паметник на Тая Савичева

... Ленинградската блокада. Студ и глад, смърт на близки хора — всичко това преживяват ленинградчани, които не успяват или не искат да напуснат обсадения град. Между тях се оказва и 12-годишната Тая Савичева.

Името на момиченцето става известно на целия свят благодарение на дневника, който то води. Това е свидетелство за страшните лишения, за не поправимите загуби, които е трябвало да понесе младата ленинградчанка, за нейната необикновена душевна издърживост.

... Жена умря на 28 декември в 12.30 часа сутринта 1941 г.

„Лека умря на 17 март в 5 часа сутринта 1942 г.“

„Мама на 13 май в 7.30 ч. са сутринта 1942 г.“

„Савичеви умряха“

„Умряха всички. Остана са мо Тая“ — пише в дневника си момиченцето.

Тая не знаела, че са живи нейната по-голяма сестра Нина, евакуирана заедно със за вода, и брат й Михаил, на мираш се в партизанския отряд.

Когато се отваря „пътят на

живота“ през Ладожкото езеро, Тая била евакуирана заедно с други деца от Ленинград в Горкиевска област. Но момиченцето не успяло да възстанови изтощено си от глад и лишения здраве и починало.

На 17 май т. г. в село Шатки, Горкиевска област, бе открит паметник на Тая Савичева. На откриването присъстваха нейната сестра и брат. На паметника е изобразена Тая и девет каменни странички от нейния потресаваш дневник.

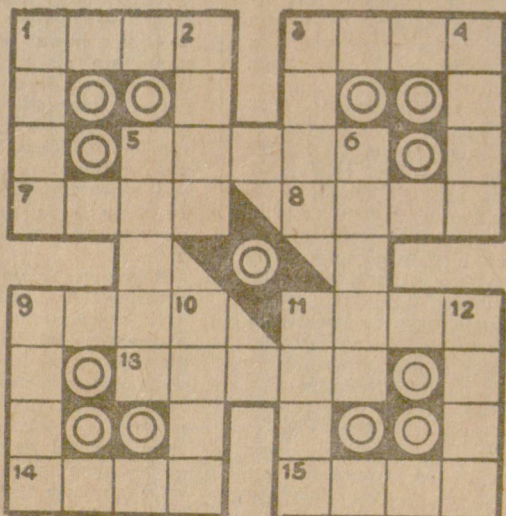
Из в. „Юный ленинец“

В минути на отдиш

ВОДОРАВНО: 1. Музикален инструмент, разнообразност на пианото; 3. Химически елемент, главна съставна част на въздуха; 5. Град в България свързан с името на Левски; 7. Държава в Азия; 8. Река в СССР; 9. Тъмнина; 11. Лека прозрачна материя; 13. Презимето на деец на младежко революционно движение в България (1914—1944); 14. Река в България; 15. Опера от Верди.

ОТВЕСНО: 1. Безправни; 2. Град в Югоизточна Франция; 3. Български цар, един от основателите на Втората българска държава; 4. Град в СССР; 5. Български поет, автор на поемата „Град се гради“; 6. Руски писател, автор на писмата „Вуйчо Ваньо“; 9. Иглолистно дърво; 10. Град в България; 11. Кръвоносен съд; 12. Небесно тяло;

Ст. ЧАЧЕВ

На поход до Вихрен

Под блясъка на първите слънчеви лъчи ние, пионерите от Полски Тръмбеш, потеглихме към величествен и горд Вихрен.

Наоколо ухае на бор. Пъс три цветя обисипват поляни на Пирин. Тук-там от дебрите на планината се чува песен на слави и чучулиги. Пролетното слънце позлатява всичко наоколо. Буини, пенливи потоци се спускат надолу. Водите им сияят в кристален блясък под слънчевите лъчи.

След около половин час път стигаме до най-старото дърво в страната ни, а може би и върстник на българската държава — Байкушевата мур. Осем души едва обхващат това многовековно дърво. Недалеч от него, в съществу на планината, е разположена х. Вихрен. Долу край нея бълбука бистра, пенлива река. А над нея величествено се издига вторият по височина връх на Балканския полуостров — Вихрен. Щастлив е този, който види това не повтаримо чудо на природата!

Красотата на тая планина за цял живот остава в сърцата ни.

Радосвета ПЕТКОВА

НАСЛЕДНИЦИ НА ДРЕВНА КУЛТУРА

„В нашите жилища тече тракийска кръв, ние сме техни наследници и на тяхната история и култура, на тракийските паметници, с които е осяяна страната ни.“

Тодор ЖИВКОВ

От 5 до 10 юли в София ще се състои Първият международен конгрес по тракология. В него ще участват 250 души, от тях 180 учени от 22 страни, които изследват богата и оригинална култура на траките.

На конгреса ще бъдат изнесени 140 доклада и научни съобщения за последните резултати от изследванията на истори-

ци, археолози, езиковеди и изкуствоведи в областта на тракийската история, език и култура.

Името на Великогърновски окръг обикновено се свързва с името на Търново — столицата на Втората българска държава, с неповторимите средновековни паметници на културата. Но окръгът е наситен с безброй културни останки, които напомнят за съществуването на много племена и народи, населявали от най-дълбока древност днешните български земи. Особено разнообразни са паметниците, останали от времето на траките, от години наред с изследването на които се занимават научните сътрудници от Окръжния исторически музей Николай Ангелов и Богдан Султоу. На конгреса в София те ще излязат за научни доклади за тракийската материя на култура в нашия край.

Антични паметници в окръга

Траките са едни от най-старите обитатели на днешните български земи. Те са ни оставили безброй свидетелства на тяхната висока и самобитна култура. На територията на днешния Великогърновски окръг се откриват следи от живота на траките на много места, но досега системни археологически проучвания не са извършвани. Най-старите тракийски селища, които отстоят на повече от три хилядолетия от нас, са открити край селата Хотница, Самоводене, Караци, Сухидол, Страхица, Вишовград, Недан и Върбовка.

Едни от най-добре запазените паметници от онова време, свързани с погребалните обичаи на траките, са надгробните могили. При разкопаването на една тракийска могила от VI—IV в. пр. н. е. край Стрелце била открита малка градна гробница. В нея е бил погребан мъж, възрастен с три копия и нож, а в могила от III в. пр. н. е. край Бутово на млада жена, в който бяха запазени още сравнително добре кожените пантофи, украсени със златни пластинки, тоалетното сандъче със стъклени съдчета за балсами и посребреното бронзово огледало.

Местните тракийски племена е трябвало да водят непрестанни войни с не един завоевател, хвърлил поглед към техните плодородни земи. Но най-тежко и кръвопролитна била борбата им с римляните, продължила век и половина и завършила с окончателното покоряване на тракийските земи. Около 15 г. от н. е. на север от Баджана била създадена римската провинция Мизия, а три десетилетия по-късно, на юг от нея — провинция Тракия. Впоследствие двете провинции били обединени в една провинция: Горна и Долна Мизия.

Великогърновски окръг е разположен върху част от римската провинция Долна Мизия. На неговата територия са запазени останки от стари градове, митинчески станции, римски вили, храмове и светилища.

Край Дунавския бряг, недалеч от днешния град Свищов, се намират развалините на римския град Ноае, който изглежда към средата на първи век, първоначално като военен лагер, а по-късно и VIII Италийски легион.

Вторият цветущ чиякога град на Долна Мизия бил Никополс ад Иструм — „Градът на победата към Дунава“. Неговите развалини се намират недалеч от днешно то с. Никопол.

Никополс ад Иструм е основан в 102 година в чест на победата на римската армия над дакийските племена, населивали земите на север от Дунава. През своя разцвет Никополс ад Иструм израснал като голям производствен център. В града и неговата околност развита интензивна дейност различни занаяти, при селвинии от източните римски провинции. Изкусни майстори създавали в стила на вятрелите гръкоримско изкуство безброй мраморни и бронзови статуи и релефи, с които били украсявани обществени постройки на града, римските вили в именията на едрите земевладелци и гробниците на богатите.

Наред с шклованите майстори, в малките тракийски селища са съществували, с не по-малка интензивност работили ателиета на провинциалните тракийски майстори, които задоволявали нуждите на широките слоеве от населението във връзка с неговите изисквания към местните култове.

ожествата, почитани от траките, били изобразявани върху малки оброчни плочки и бронзови статуетки и поставяни в техните светилища. С особена почит сред местното население се ползвали Тракийският конник, Дионис, Артемид, Хермес и Херакъл. Светилища на тези божества са открити край днешните селата Хотница, Върбовка, Бутово, Обединение, Дичия, Паскалене и градовете Свищов и Павликени.

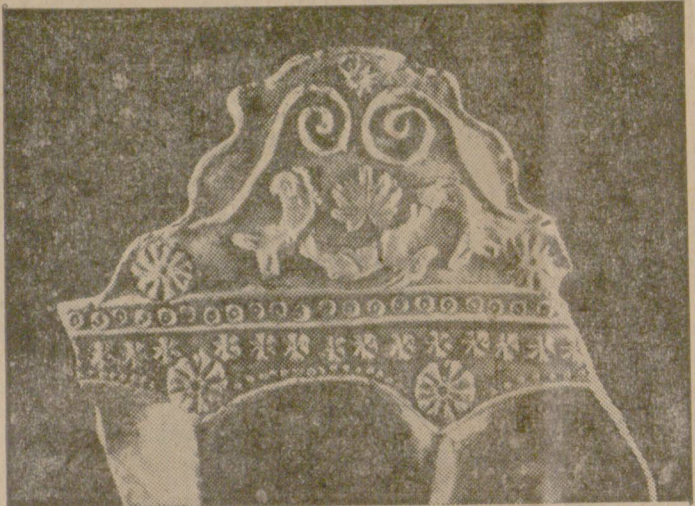
Към средата на II в. на територията на Никополс ад Иструм възниква и се развива керамичното производство. Негови създатели са преселници-заянчители от Мала Азия и местни тракийски майстори-гърнчари.

В открития преди няколко години керамичен център в Бутово са били изработвани най-разнообразни по форма тънкостенни, добре изпечени глинени съдове, богато украсени подноси, оригинални глинени фигури и лампи. От миналата година започна проучването и на голям керамичен център край Павликени. Разкрити са гърнчарски работилници, достигали на дължина до 60 м. сушилня помещението и гърнчарски пещи с изоставената в тях керамична продукция.

Недалеч от работилниците е живеели техният притежател, вероятно богат тракийец. Неговото жилище представлява масивна постройка с баня и хипокауст (специално отоплително съоръжение).

Във връзка с културата на лозята и виноградарството, които били широко разпространени през античността в нашия край, в керамичните работилници край Бутово и Павликени са били произведени специални глинени съдове с релефна украса.

Особен интерес представлява откритият в Бутово глинени център за изработване на оброчни плочки, посветени на Орфей. Тракийският певец от Родопс е обличен в дълга тракийска дреха (басара), на главата с шапка от лисича кожа.

Част от глинени поднос от Бутово.

жа, седнал, пее и свири на своята лира, заобиколен от дивите животни, които с преклонени глави слушат песента.

Трети керамичен център на територията на Никополс ад Иструм беше открит край Хотница. Неговата продукция е била пласирана пред робите от каменоломните на Никополс ад Иструм.

Проучването на античните паметници във Великогърновски окръг е важен принос за допълване историята на материята култура на племената и народите, населяващи днешните български земи.

Богдан СУЛТОВ

научен сътрудник в Окръжния исторически музей

Мраморна оброчна плочка, по светна на Тракийския конник, открит край Самоводене.

Тракийско селище на Царевец

Траките са най-старите обитатели на нашите земи. Това свидетелстват за писмени исторически документи. Според гръцкия историк Херодот те са най-големият народ, след индийския, но живеели разредено и лесно били подчинявани.

В земите на окръга живеят тракийските племена кроби и удилци. Следите от тракийските селища и некрополи се откриват на всякъде в границите на българската държава. Така на селище е имало и в днешните предели на Великогърновски окръг.

В източната окрайнина на града, върху хълма Царевец, се е намирала най-важната крепост на средновековната столица Търновоград, известна в старобългарските писмени извори с името Царевград Търнов. Най-старите следи от човешки живот на този хълм принадлежат на траките. Културен пласт от тракийската епоха се открива по целия хълм. Той се е образувал като последния от продължителен живот на това място. То ва бе установено по безспорен начин през време на археологическите разкопки, които се извършват вече няколко години на Царевец. Този културен пласт, като най-ранен, се намира на най-голямо дълбочина и е най-много дълбоко от по-късното интензивно строителство през ранновизантийската епоха или през времето на българската държава от VIII до XIV в. Резултатите от досегашните археологически разкопки на този културен пласт ни дават основание да определим сравнително точно кога е възникнал човешки живот на Царевец.

Най-старите следи от населяване към XIII—XII в. пр. н. е. Това е керамична бронзова епоха и началото на желязната епоха. Най-старите следи от жилищното строителство на Царевец е установено причина да бъдат установени до голяма степен основите на тракийските жилища. Днес при археологическите разкопки и проучвания откриваме само незначителни части от жилищните в земята жилища-землянки, разрушени пещи и други съоръжения. Те се откриват навсякъде в проучения досега терен на хълма. Такива бяха маркирани под основите на царския дворец и патриаршията, по западния склон и край крепостните стени. Жилищата-землянки са имали четириъгълна форма.

ма, ориентирани по четирите страни на света. Вкопаните са в земята. От запазеният част могат да се възстановят размерите на тези жилища. Най-често те са с едно помещение. Пещите им, които са служели като за отопление, така и за приготвяне на

Тракийска урна, намерена в основите на средновековния водорез на Царевец.

храна, са били изградени от глина, с добре замазани по долове. Най-често са изкопавани в една от стените на жилищата и са оформени в здравия терен. Намерените горели мазилки, с отпечатъци от плет, свидетелствуват за едно по-добро вътрешно обзавеждане на тези вкопани жилища. Друга особеност на жилищното строителство на старите траките са ямите за съхранение на житни храни. Те се откриват в близост с жилищата. Имат крушовидна форма със заравнено дъно. Изкопавани са дълбоко в земята. Отворите им най-често са били обличовани с камъни и отгоре затваряни с похлупци от дърво или каменни плочи. Такива съоръжения използват по-късно и славяните. Ние откриваме подобни ями и в българските поселения, дори до времето на развития феодализъм у нас (XII—XIV в.).

Засега много трудно може да се говори за съществуването и на по-малкото жилищно строителство в тракийските селища на Царевец. Някои съвсем слаби следи ни дават известно основание да предполагаем, че е имало и друг вид жилищни сгради. Открити са части от каменна облицовка на тракийски вкопани жилища. Съществуването на тези жилища жилищно строителство в едно селище, което разполага с каменни, глинени, керамични, метални и др. материали, е резултат от обществено и икономическо развитие на тракийските племена.

За материалната култура на траките в селищата на хълма Царевец можем да говорим само въз основа на откритите от нас пещи и материали, свързани със селищния бит на хората. Освен това на жилища и пещи, които са част от материалния твор

чество, ние откриваме също така и други материали.

Най-масовите останки от жилищата на траките са керамични. Глинени съдове, запазени до наши дни, засягат 8 други битови предмети, са най-важният датировъчен материал за тази епоха. Въз основа на тях наречената буюк-керамича времевият сеч на и камените бродни (чукове) е особено бързо, като време на най-стария живот в това селище към XIII—XII в. пр. н. е. Най-много керамични съдове и съдове се откриват от ранновизантийската епоха. Намерените форми на глинени съдове са подобни на тези и от други тракийски селища както в Северна, така и в Южна България, а и в съседни Румъния. Съдовете имат различни форми, са образени с предпазничавото им към всекидневния живот. Различават големи съдове, за пихтия и дълбоки ланци, чаши, кани и др.

Голямо историческо значение и научен интерес представляват значителни брой находки на вносени от Бомоските острови предмети. Това са глинени амфори и други съдове, като например изкопаване от гръцките острови Близко море — Родос и Тасос. Те са находки не са единично явление. Те се срещат в голямо количество на много места в проучения терен на Царевец. Съдовете са изминали дълго разстояние, докато дойдат в наше то тракийско селище, което се намира почти в центъра на Северна България. Тези внос еможе да бъде осъществяван единствено посредством черноморските гръцки градове — Колокви, както са били Одесос (Варна) и Дионисополис (Балчик). Най-дълбоко проникване на такава внос, представляваща досега на хълма, е установено досега на хълма от с. Свещари при Разград.

Находките от нашето селище на хълма Царевец разширяват далеч на запад границите на проникването на гръцки внос в нашите земи. С тези глинени амфори, които са служили главно за вино, балоаж, от островите Родос и Тасос са изнасяли маслиново масло и вино. В повече то случаи върху дръжките на тези амфори има клейма с надпис на гръцки език, чрез които се датират много често времето и мястото на произходство. Тези надписи ни насочват към IV—II в. пр. н. е., в което време отнасяме и най-големия разцвет на тракийското селище, съществувало на мястото на нашия град.

Тракийското селище на хълма Царевец, естествено укрепено и защитено, е играло важна роля в живота на тракийското население в нашия край. За това свидетелствуват разположените му на скали, става непристъпна височина, находките в културния пласт, вносните материали, владетелите от македонските владетели Филип II и Александър III, намерени при археологическите разкопки през последните

Николай АНГЕЛОВ

научен сътрудник в Окръжния исторически музей

„А“ РФГ

СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ

„ЕТЪР“ — „БОТЕВ“ (ВРАЦА) 1:0

Много проблеми имаше „виолетовата“ единадесеторка в решителния си мач с гостуващия „Ботев“ (Враца), привлякъл вчера на стадион „Ивайло“ около 7000 любители на футбола от целия окръг. Не само наказанието Манолов и Чакъров, чието отсъствие безспорно се отрази в цялостната постройка на играта. Тежесте умората от тежкия неделен двубой в Стара Загора, в който състезателите бяха „измелили“ голям запас от физически сили и психическа устойчивост. И... все пак, срещу вражани мобилизацията в променените етърски редци бе пълна, съзнанието за изключителната стойност на победата в този терен подтикваше към всеотдайност, към пълно раздаване по цялото игрално поле.

От първата минута, та до последния съдийски сигнал, етърци си останаха по-активният отбор. Към вратата на отливача в този мач Тасев отправиха опасни изстрели и Луканов, и Василев, и Петров, и Кънев, и Миланков. Но ако трябва да търсим героите в този вълнуващ двубой, струва ни се, най-високо отличие заслужават Величков и Грозданов — за примерната самопожертвувателност, с която ликвидираха острите нападения на Е. Каменов и Тощков. Такива заслуга обаче бяха и сериозни интересни и опасни нападателни акции, на моментите показваха игра на високо техническо равнище — а именно, мощно навлизане в наказателното поле на съперника, разнообразно разиграване... Но като че ли основен проблем в този ден бе точността в дейността на нападателите. Ударите се гонеха един след друг, а гол така и не падаше. От 3 пъти топката се отби и от рамката на вражеската врата. Разбира се, не бива да отминаваме огромния психологически заряд на този мач. Решителният характер на изхода на двубоя за етърци до голяма степен сковаваше, водеше до притесненост, до стремеж към „на всяка цена“, а от това безспорно страдаше качеството. Прав е старши-треньорът на вражани Илия Пачев, когато след мача обобщил: „И от двата състава (преди мача) доста играчи!“

очаквах много повече, но голямото желание за победа по някоя... нарушаваше равновесие между отделните звена, действуваше се привързано, стихийно.“ И неговият колега — старши-треньорът на етърци П. Шатров, бе категоричен: „Умората от Ст. Загора, емоциите в напрегнатата решителна схватка попречиха на качеството. Но мрежата заслужават адмирации за изключителното трудолюбие на терена.“

Победният гол падна в 79-та минута, когато след разбъркване нападателят Т. Пачев отблъсна отклонения топката в мрежата. Съдията Н. Дудин, улеснен от коректната игра на двадесет и двама, ръководи двубоя безпрепятствено.

Съставите „ЕТЪР“: — Хаджийски, Величков, Велинов, Стефанов, Грозданов, Ст. Петров, Патеров (63—Цонев), Василев, Миланков, Луканов, Кънев (46—П. Пачев), „БОТЕВ“ — Тасев, Пенков, Ценов, Петров, П. Каменов, Йор

данов, Тощков, Петков, Ангелов (73—Младенов), Г. Каменов, Евд. Каменов.

ОСТАНАЛИТЕ РЕЗУЛТАТИ: Дунав — Мареж 1:0, Славия — Аздулик 3:2, Лясков — ЧО 2:1, Спартак — Берое 1:1, Локомотив Пд — ЖСК-Спартак 1:1, Черноморец — Локомотив СФ — 4:1, Черно море — Тракия 1:2, ЦСКА — Септ. знаме — Левски-Спартак 2:0.

КЛАСИРАНЕ:

1. ЦСКА — Септ. знаме	68:27	54
2. Левски-Спартак	66:23	48
3. Берое	59:45	40
4. Славия	50:41	39
5. Локомотив СФ	43:33	36
6. Тракия	53:45	35
7. Дунав	38:48	31
8. Локомотив Пд	31:40	30
9. Ботев	57:63	29
10. Черно море	48:59	29
11. Етър	38:51	28
12. Спартак	39:56	28
13. Лясков	34:45	28
14. Академик	35:45	27
15. Черноморец	45:48	26
16. ЖСК-Спартак	42:49	26
17. Мареж	30:63	26
18. ЧО	33:47	22

Александър ГЕОРГИЕВ
Иван ИЛИЯКОВ

Заводски масовооздравителен сбор

троеци бяха разнообразни състезания. Така в шафетната игра с преодоляване на препятствия се наложи отборът на цех „Механичен“, а по „Обща физическа подготовка“ дръв при мъжете е П. Курдов, а при жените С. Кирилова.

Най-интересен бе развоят на комбинираната туристическа щафета (5 поста, 2 км), завършила с нова победа на механиците.

Комплексен първенец станал представителите на цех „Механичен“, в чийто актив бяха вписани 176 т., пред състава на ИТР със 166 т. и БТР със 164 т.

На първенците бяха връчени награди от А. Страхилов, завеждащ физкультурния отдел в Окръжния съвет на профсъюзите.

На снимката: Интересен момент от състезанията.

Д. ДУНЧЕВ

Снимка: Ив. ПАНАЙОТОВ

СПАРТАКИАДА НА МАШИНОСТРОИТЕЛИТЕ

При голям интерес в Свищов се състоя състезанията от окръжната спартакиада на

работниците от строителство и строителната промишленост. Заслужават адмирация доминантите на тази голяма професионална спортна проява — колективът на завод „Г. Терзиев“, които бяха стъпили в образцов порядък пошадките и всички съоръжения, създадохме условия за едно запомнящо се състезание.

Спортистите от Машиностроителен завод в Павликени. Те заеха първите места в надпреварата по тенис на маса — за мъжете и жени, на волейбол — жени, и в лекоатлетическо съревнование — също сред жените. Във волейболния турнир при мъжете първенец е съставът на ДМЗ „Червена звезда“ (Дебелец), следван от четворките на Машиностроителен завод в Павликени, завод „Г. Терзиев“ (Свищов) и др.

С победа в лекоатлетически шампионат при мъжете се поздравиха свищовските спортисти от завод „Г. Терзиев“.

На фона на отличната организация и сравнително добро техническо равнище не притягат впечатление направи невявяването на редица отбори от големи предприятия, въпреки дадената предварителна заявка. Упрек заслужават ръководствата на „Бъдеще“ — Бутово, Заводски строежи (Свищов), „Мизия“ (Горна Оряховица), които не изпратиха свои представители. А това е сериозен сигнал за под

действане на физкультурната дейност!

(Соб. инф.)

В Павликени — победа на кубинските футболксти

На градския стадион в Павликени новият член на „Б“ РФГ „Червено знаме“ игра приятелска среща с гостуващите у нас футболксти от националния отбор на Куба. Гостите изненадаха още в първите минути с бързата си игра, изпъстрена с точни подавания, финтове и удари във вратата. Осигурили си два гола аванс с хубави удари на Вила в 20-та минута и Аскуп в 27-та минута, кубинските състезатели се отдръгнаха през втората част в своето поле. И когато всички очакваха гол от атакуващите павликенски играчи, при една контраатака Вила отбеляза трети гол за своя отбор.

От домакините добри прояви имаха Е. Патев и Г. Балджикиев, от гостите — Аскуп, Ернандес и вратарят Мадела.

Йордан ДРУМЕВ

„Вечвой“ — „Пегролул“ 1:0

Представителният отбор по футбол на физкультурно дружество „Вечвой“ — Елена в началото на мача гостува на футболкстите в гр. Виделе. Социалистическа република Румъния. В отговор на това гостуване на 3 юни отборът на „Пегролул“ има друга среща на стадиона на Алура.

Пред многобройната публика и двата отбора показаха коректна и техническа игра. Срещата за върхиса с победа на домакините. Единственият гол отбеляза Николай Илиев.

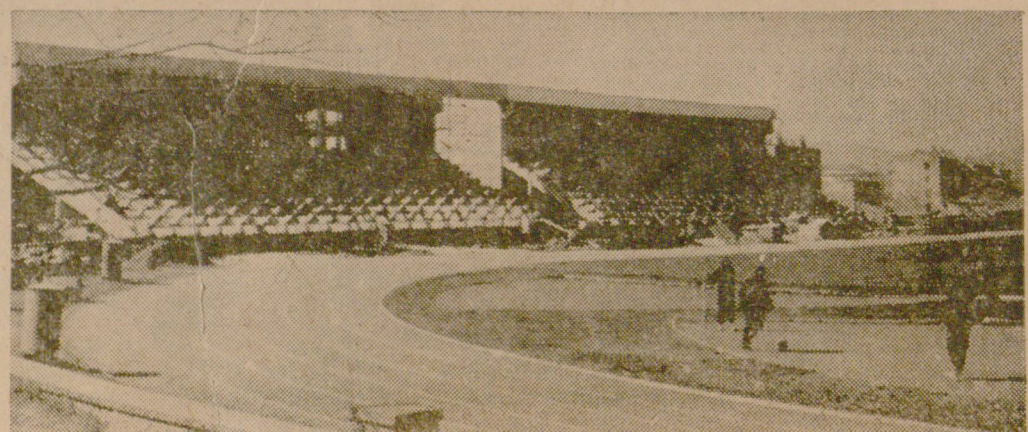
Кирчо ВАСИЛЕВ

„А“ ОКРЪЖНА СЕВЕРНОЗАПАДНА ФУТБОЛНА ГРУПА

КРАЙНО КЛАСИРАНЕ:

1. Химик	110:32	43
2. Ов. могила	80:33	37
3. Вардим	50:42	31
4. Недан	58:59	24
5. Дяскоп	37:42	23
6. Драгомирово	66:67	21
7. Червена	56:68	21
8. Царевец	41:54	21
9. Салмер	64:72	20
10. Г. Студена	43:52	20
11. Г. Липница	64:78	19
12. Липница	37:75	17
13. Асково	37:62	16

ЗАБЕЛЕЖКА: Отнета е по една точка от класирането на отборите на Ов. могила, Горна Студена и Долна Липница за получаване по 100 наказателни точки.

Оформяне и южната трибуна на стадион „Ивайло“ — Велико Търново